

Dolenjski list

GLASILO OSVOBODILNE FRONTE OKRAJEV ČRNOMELJ, NOVO MESTO IN TREBNJE

LETO I. — Stev. 43

NOVO MESTO, 23. decembra 1950

Izhaja tedensko

„Skrbite za ljudsko blaginjo in poglobljajte pravo ljudsko demokracijo!“ naročajo volivci novo izvoljenim okrajnim ljudskim odborom

V nedeljo 17. decembra je ljudstvo črnomskega, novomeškega in trebanjskega okraj izvolilo nove okrajne ljudske odbore. Ti odbori imajo za seboj moč ljudskih množic, ki so z zaupanjem in prepričanjem svobodno volile politično najbolj zanesljive in gospodarsko najbolj sposobne kandidate. Z medsebojnim zaupanjem, s pomočjo ljudstva odborom in odborov ljudstvu, ne smejo v nobenem primeru izostati uspehi, ki jih od nas vseh terja zadnje leto naše prve petletke in ki jih od nas tako zanesljivo pričakuje modro državno vodstvo v teh usodnih in veličastnih letih graditve temeljev naše socialistične domovine.

Pred volitvami

Nihče ni dvomil v uspeh volitev v naših treh okrajih. Naše ljudstvo, ki je že neštokrat dokazalo zaupanje v vodstvo države, je tudi sedaj odločno povedalo, da ne krene s poti, ki mu jo je začrtalo vodstvo s Partijo

Zlorabo zaupanja mu ne bi odpustil!

Vlačna decembrska noč se je umikala pomembnemu dnevu. Pred številnimi volišči so se že v zgodnjih jutranjih urah zbirale skupine volivcev. Marsikje so prihajali v skupinah, nekateri po prvi jutranji maši, drugi v dopoldanskih urah, zamudniki so pa pohiteli v popoldanskih urah. Kakor je kdo mogel in hotel, vsak je volil po svoji mili volji.

Najlepše je bilo zjutraj. Na mestih, kjer so prejšnji večer goreli v čast volitev kresovi, še ni ugasnil žar, ko so prvi volivci volili in ne v redkih primerih takoj po izpolnjeni državljski dolžnosti pohiteli na prostovoljna dela. Tako je bilo v Podhosti, Soteski, Poljanah in drugod. Delali so v začrtnih, v gozdu, popravljali pota itd. — V Črnemlju, Novem mestu, Mokronogu, v mestih in vaseh so volivce klicale na volišče vzpodbudne budnice, vesele pesmi in vzkliki, prepojeni z zvestobo do Partije in državnega vodstva, z vzkliki zaupanja kandidatom.

Ernest Bele, strokovni delavec pri »Vodovodu« MLO Novo mesto, je bil med prvimi, ki je spustil pomembno kroglico v pravo skrinjico. Takoj po častnem dejanju je odhitel v delavnico in ves dan delal. On je počastil volitve z delom in to delo bo prineslo presenečenje tovariš eteričnih olj v Obrku, ki komaj čaka, da steče. Po zaslugi Beleta bo stekla preje! Beleta je sledilo število drugih v vseh treh okrajih. Videli smo ljudi po tovarnah, v uradih in tudi na polju.

Ob osmi uri zjutraj je novomeška razglasna oddajna postaja z vedrino poročala prve uspehe: 27. volivna enota v Novem mestu 41 %, 74. volivna enota v Smihelu pri Novem mestu 52 %, na volišču Podgozd KLO Dvor 55 %, na Strugi do 9. ure zjutraj 100 %!

Bedne, spolzke gliste . . .

Medtem, ko so že v dopoldanskih urah beležili v Zabji vasi, Irča vasi, Strugi, Hrušici, Starih žagah in še in še 100% uspehe, so se v nekaterih krajih zvijale spolzke gliste: »Jaz ne grem na volišče! Bodi pameten, umakni se jim v zidnico!«

Med temi nesagami je bila tudi znana Karolina Kobe iz Spodnjih Sušic. Zvesto ob njeni strani je prispeetoval tudi Kren Karol. Uboga Korlička, ki vaju je najbrže ime združilo, ali vesta, kako bedna, nespočeta sta s svojo grdobi!

Tudi v KLO Skocjan so se nekateri skrivaj umikali v vinograde. Ko so se nalezli kaplje, ki je niso vredni, so postali junaki

na čelu. Na predvolivnih sestankih je do kosti otipalo vsakega kandidata posebej in premišljeno ter s predarkom določilo najboljšega, tako da lahko trdimo, da so novoizvoljeni odbori resnično močni in sposobni, da vodijo svoje volivce v lepši jutrišnji dan. Na teh sestankih so se najbolj zanimali za gospodarska vprašanja in pa za notranje in zunanje politično življenje. Megleni pogledi so se razjasnili in marsikaj je po teh volitvah jasnejše, kot je bilo še večeraj. Kjer je bilo potrebno, so bili sestanki tudi po dvakrat, trikrat. Določenim komisijam na voliščih je bil postopek vestno razložen. Udeležba je bila skoraj povsod prav dobra. Okrajni aktivisti so vložili pred volitvami vse svoje sposobnosti in pomagali volivcem z razgovori, da so stopili na volišče pripravljeni in podkovani bolj, kot kdaj prej. Na dan pred volitvami so povsod okrasili nad vse lepo volišča, postavili mlaje in napisali parole v duhu velikega časa, ki ga danes preživljamo.

Volivna enota Podturn, ki je bil v tehnovnanju z Orehovico, je nevarno dvigal odstotke in nabiral oblake nad prijetno vasjo pod Gorjanci. V Dolindolu je na grafikonu poskočilo ob deveti uri na 70 %, na volišču v Hrušici pod Gorjanci na 94 %, ob desetih v Gornji Straži na 91 %, v volivni enoti v Stopičah na 95 %. Jurka vasi se je zasmejala številka 90 %, v Uršnih selih 66 %. V Podturnu je volil 76 letni oče Gorše Franc, p. d. Boštajčev oče in resno povedal, odhajajoč z volišča: »Zlorabo zaupanja mu ne bi odpustil!«

Mislil je na kandidata.

V pozni jeseni . . .

Mladini in zreli ljudem, ki so vsepovsod resno in dostojanstveno volili, so se pridružili starejši, najstarejši ljudje. Se več: hoteli so biti prvi! Betežni, nekateri z eno nogo v grobu, so prihajali: 81 letna Zupancičeva mati, 75 letna Pečarjeva in 74 letna Brađačeva — vse KLO Podturn. Tudi 87 letni Kapš iz Opčic, 50 letna Kušinka, Virantova Marija s šestimi križi in Lavričeva Božena s 53 leti se niso ustrašili slabega vremena. Dali so svojo častno besedo v obliki volivne kroglice. Tudi 69 letni Poglajen Alojz, 70 letni Pelko Florijan, 75 letna Malkovec Terezija, 72 letna Samidova Zofka, 87 letna Baluzarjava Ida so ob pol deveti dobenceljali zadovoljno z volišč.

Senicovo Tinco je bilo ob tej rani uri kar sram, ko je hiteč na volišče, srečala zavedne starčke. Hotela se je zmuzniti mimo njih, toda — stoj! Samidova Zofka jo je prestregla: »am mladim sejemo mi stari v pozni jeseni prelepo pomlad!«

in ob uri, ko je ta KLO z 72 % udeležbe zabeležil sramotno stran v svoji revni zgodovini, na vso moč vriskali, ne zavedajoč se, da pojejo za svojim lastnim pogrebom. Po slabi tovarišiji rada glava boli . . .

Vedno bliže . . .

Ob 13. uri je nastalo na vseh voliščih zahtije. Ljudje so obedovali in počivali. Posebno v Gornjih in Spodnjih Kotih so bili zadovoljni: za seboj so imeli 100% uspeh. Njihovi poti so sledili v Brusnicah z 97 % in mnogi drugi kraji v vseh treh okrajih. Po

14. uri je na voliščih znova oživel, posebno na trebanjskih, kjer so najuspešneje volili.

Vedno bliže zmagi na večini volišč, le v Skocjanski dolini in St. Jernejski, se je nekoliko zataknilo in tudi do 19. ure ni prišlo nad 70 %. Zanimivo je to: v najbogatejših krajih — najmanj uspeha. Vse to pa se skriva pred uspehi, ki jih je dosegla večina vo-

lišč. Rezultati, doseženi v vseh treh okrajih, so veren izraz politične zavesti ljudi.

Z nočjo je pričelo snežiti. Počitka vredni ljudje so bili zbrani trezni v toplih sobah in govorili o novo izvoljenih odbornikih, izražali vero v boljše jutri, tisti pa, ki so se umaknili, so se kotilili po blatnih poteh pijan iz zidanic . . .

Naša armada, kovačnica novih ljudi

Nobena druga vojska ni med zadnjo vojno v tolikšni meri razvila množičnega junaštva, kakor naša narodno osvobodilna vojska, današnja Jugoslovanska armada. V našo vojsko so med vojno pritekali stotisoči delavcev, kmetov in intelektualcev, v nji rasli, se razvijali in prerajali v zavedne, disciplinirane borce, organizatorje in voditelje, v nove ljudi, v graditelje novega življenja.

Kako je bilo to mogče v takšnem obsegu in s takšno hitrostjo v armadi?

Zato, ker je naša armada nova armada, nova po svojem duhu, po idejah, ki je z njimi prežeta, ki so jo vodile med vojno in ki se je na njihovi podlagi gradila, borila in zmagovala.

To so najdoslednejše demokratične ideje našega časa: Borba za svobodo narodov, za pravico delovnih ljudi, za bratstvo in enakopravnost narodov. To so pravzaprav ideje, ki jih je dal svetu Lenin in ki jih je v naših razmerah mojstrsko uresničil tovariš maršal Tito z vstajo ljudskih množic in z borbo za zgraditev države. Te ideje so napravile iz naših navadnih, malih ljudi, od katerih niso vladajoči razredi pričakovali ničesar, razen, da bi jim bili sužnji, največje junake v zgodovini naših narodov, sposobne, da premagajo vse težave, zdrobijo vse trdnjave — sposobne, da ustvarijo novo srečnejše življenje.

Naša armada se je gradila in se gradi prav na podlagi teh idej.

Naj živi praznik Jugoslovanske armade 22. december!

Naj živi naša zmagovita armada!

Naj živi voditeljica naše armade Komunistična partija!

Naj živi Centralni komite in njegov sekretar, maršal Tito!

Naj živi naše delovno ljudstvo, graditelj te edinstvene Armade!

